

ÎNCHEIERE

25 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Vladimir Caramușca, în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Vladimir Caramușca împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la repunerea în termen a acțiunii, anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului restant și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 17 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-au admis apelurile declarate de către Vladimir Caramușca și Inspectoratul General al Poliției, s-a casat încheierea din 02 iulie 2019, hotărârea din 08 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a emis o nouă hotărâre,

constată:

La 05 aprilie 2019 Vladimir Caramușca a depus cerere de chemare în judecată, în procedura contenciosului administrativ, împotriva Inspectoratului General al Poliției, prin care a solicitat repunerea în termen a acțiunii, anularea ordinului nr. 623 ef. din 27.12.2018 „Cu privire la încetarea raportului de serviciu al comisarului principal Vladimir Caramușca”, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada lipsei forțate de la serviciu, compensarea prejudiciului moral în sumă de un lei.

În motivarea acțiunii Vladimir Caramușca a indicat că la data de 10 aprilie 2017 prin Ordinul nr.150 ef. al Inspectoratului General al Poliției, în temeiul contractului individual de muncă nr. 13488 din 11.04.2017, a fost angajat în cadrul Inspectoratului auto de stat al Inspectoratului național de patrulare al Inspectoratului General al Poliției.

A fost angajat în bază de contract în funcție de specialist superior auto de stat, pe perioada concediului suplimentar neplătit pe o durată de 120 zile a locotenentului major Vladimir Belenkii, printr-o procedură ce contravine prevederilor legislației muncii, deoarece conform art. 56 și art. 65 din Codul muncii inițial se negociază și se încheie contractul individual de muncă, iar ulterior se emite ordinul de angajare,

dar nu invers. A menționat că după expirarea termenului de 120 zile și-a continuat activitatea, deoarece, nici o parte a contractului nu a cerut încetarea lui, astfel, contractul individual de muncă pe un termen determinat de-iure a devenit cu termen nedeterminat.

Conform art. 83 alin. (3) din Codul muncii, contractul individual de muncă pe durată determinată încheiat pentru perioada îndeplinirii obligațiilor de muncă ale salariatului, al cărui contract individual de muncă este suspendat sau care se află în concediul respectiv (art. 55 lit. a)), încetează în ziua reîntoarcerii acestui salariat la lucru. (4) Dacă, la expirarea termenului contractului individual de muncă pe durată determinată, nici una dintre părți nu a cerut încetarea lui și raporturile de muncă continuă de fapt, contractul se consideră prelungit pe durată nedeterminată.

Consideră că ordinul nr. 623 ef. din 27.12.2018 al Inspectoratului General al Poliției a fost emis cu încălcarea termenului legal prevăzut de legislația în vigoare, fapt ce duce la nulitatea prevederilor acestuia, art. 8 alin. (1) al Legii nr.190 din 19.07.1994 cu privire la petiționare prevede un termen de 30 zile lucrătoare pentru precăutarea unei cereri, cu informarea în acest sens al petiționarului despre acceptarea, sau respingerea solicitării acestuia.

Inspectoratul General al Poliției a examinat cererea din 12.11.2018 cu privire la prelungirea contractului individual de muncă, timp de 39 de zile, fără a fi informat în termen despre acceptul sau nesoluționarea acesteia. Însăși angajatorul în partea descriptivă (alin. (2)) a Ordinului nr. 623 ef. din 27.12.2018, a indicat că „La 12 noiembrie 2018, comisarul principal Vladimir Caramușca a depus cerere de prelungire a raportului de serviciu”, fapt ce prezumă prelungirea contractului individual de muncă conform prevederilor Codului muncii.

A susținut că a fost concediat printr-un Ordin, termenul de acțiune al căruia a început să curgă în momentul când era în concediu medical în perioada 28.12.2018-10.01.2019, fiind internat în Spitalul militar al Ministerului Afacerilor Interne.

A menționat că încetarea raportului de serviciu a avut loc la data de 29.12. 2018, aceasta fiind și ultima zi de muncă. Acest fapt contravine alin. 2 al art. 86 al Codului muncii.

Consideră că la emiterea acestui ordin se constată un șir de încălcări grave ale legislației muncii, ce au un efect hotărâtor asupra prevederilor Ordinului 623 ef. din 27.12.2018 al Inspectoratului General al Poliției. Astfel, Ordinul nr. 623 ef. nu face nici o trimitere despre rezilierea contractului individual de muncă între „Angajator” și „Angajat”. Contractul existent nr. 13488 din 11.04.2017 este în vigoare iar, Ordinul nr. 623 ef din 27.12.2018 este ilegal.

Odată cu intrarea în vigoare a Legii privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16.12.2016, la numirea în funcție a angajaților Ministerului Afacerilor Interne și subdiviziunilor din subordinea acestuia, era necesară respectarea prevederilor Codului muncii, prin reperfectarea unor noi contracte individuale de muncă care să corespundă totalmente ultimelor rigori ale legislației în vigoare, fapt, ce nu a fost executat de Inspectoratul General al Poliției.

Inspectoratul General al Poliției nu a luat în considerație la emiterea ordinului de concediere nici cele mai elementare lucruri la aprecierea valorii profesionale și altor caracteristici ce determină un angajat în plan profesional, spre exemplu, faptul că Vladimir Caramușca pe tot parcursul activității sale în cadrul Ministerului

Afacerilor Interne (circa 27 ani) nu a fost niciodată sancționat disciplinar, că deține categoria de calificare - specialist de categoria superioară „Maestru”, din partea Comisiei medicale a Ministerului Afacerilor Interne nu s-a sesizat cazul stabilirii incapacității sale de a exercita funcția publică din motive de sănătate, deasemenea, din partea autorităților competente nu s-au semnalat niciodată încălcări ale obligației prevăzute la art. 7 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 325/2013 privind evaluarea integrității instituționale.

La data de 24 ianuarie 2019 a urmat procedura prealabilă adresând, o cerere prealabilă Ministerului Afacerilor Interne conform art. 3, 5, 14, 15 al Legii nr.793 din 10.02.2000 contenciosului administrativ, prin care a solicitat revocarea ordinului nr. 623 ef din 27.12.2018, dar a primit un răspuns cu încălcarea termenului de 30 zile, abea la 01.03.2019, nefiindu-i soluționată cerința pe calea extrajudiciară.

S-a fundamentat cerința privind repunerea în termen, prin faptul că a acționat conform Legii nr. 793 din 10.02.2000 a contenciosului administrativ, care prevede procedura prealabilă, că în timpul încetării raportului de serviciu era internat în staționarul Spitalului militar al Ministerului Afacerilor Interne, fiind bolnav, totodată procedura de aducere la cunoștință a Ordinului nr. 623 ef din 27.12.2018 nu a fost respectată.

La data de 24 mai 2019 Inspectoratul General al Poliției a depus cerere, solicitând declararea inadmisibilității acțiunii depuse de către Vlarimir Caramușca cu omiterea termenului de prescripție. (f.d. 29-30)

Prin încheierea din 02 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani cererea Inspectoratului General al Poliției privind declararea inadmisibilității acțiunii de contencios administrativ înaintată de Caramușca Vladimir împotriva Inspectoratului General al Poliției, cu privire la anularea ordinului de încetare a raporturilor de serviciu nr. 623 ef din 27.12.2018, pe motivul omiterii termenului de prescripție, s-a respins ca neîntemeiată. (f.d. 54-56)

Prin hotărârea din 08 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Vladimir Caramușca împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la repunerea în termen a acțiunii, anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului restant și repararea prejudiciului moral ca fiind neîntemeiată. (f.d. 64, 65-67)

Instanța de fond în motivarea soluției sale a reținut că ordinul nr. 623 ef. din 27.12.2018 cu privire la încetarea raporturilor de serviciu al comisarului principal Vladimir Caramușca a fost emis în baza art. 38 alin. (1) lit. c) și d) din Legea privind funcționarul public cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16.12.2016, având în vedere expirarea perioadei determinate a raportului de serviciu. Totodată, s-a constatat că perioada determinată a raportului de serviciu al lui Vladimir Caramușca a fost indicată în ordinul nr. 578 ef. din 20.12.2017, emis de către Inspectoratul General al Poliției, și anume, până la 29.12.2018. Instanța de fond a considerat că ordinul nr. 623 ef. din 27.12.2018 cu privire la încetarea raporturilor de serviciu al comisarului principal Vladimir Caramușca, emis de către Inspectoratul General al Poliției, este întemeiat.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, Vladimir Caramușca a contestat-o cu apel.

De asemenea, Inspectoratul General al Poliției a contestat cu apel încheierea din 02 iulie 2019 și hotărârea din 08 iulie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

Prin decizia din 17 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-au admis apelurile declarate de către Vladimir Caramușca și Inspectoratul General al Poliției. S-a casat încheierea din 02 iulie 2019 și hotărârea din 08 iulie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a emis o nouă decizie, prin care s-a respins cererea lui Vladimir Caramușca de repunere în termen a acțiunii. S-a declarat inadmisibilă acțiunea depusă de către Vladimir Caramușca împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la repunerea în termen a acțiunii, anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului restant și repararea prejudiciului moral. (f.d. 124, 125-136)

Instanța de apel în motivarea soluției sale a reținut că Vladimir Caramușca și Inspectoratul General al Poliției sunt subiecți de sesizare a instanței de contencios administrativ, procedura prealabilă nu este obligatorie pentru examinarea respectivei cereri, iar pretențiile formulate constituie obiect de examinare în contencios administrativ.

Instanța de apel, analizând actul administrativ, și anume, ordinul nr. 623 ef. din 27.12.2018 cu privire la încetarea raportului de serviciu, în temeiul art. 38 alin. (1) lit. d) și c) din Legea privind funcționarul public cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne, nr. 288 din 16.12.2016, după expirarea perioadei determinate a raportului de serviciu și după acumularea vechimii în muncă se permite dreptul la pensie, care i-a fost adus la cunoștință acestuia la data de 27.12.2018, ultimul însă refuzând să-l semneze. Prin urmare, s-a stabilit că Vladimir Caramușca a cunoscut despre existența ordinului, fiind anexat la acțiunea depusă la 05 aprilie 2019, în cererea prealabilă fiind indicate temeiurile emiterii actului administrativ, fiind înregistrată la Ministerul Afacerilor Interne la 24 ianuarie 2019.

Articolul 17 alin. (1) lit. c) și alin. (4) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10.02.2000 stipulează că cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la data comunicării actului administrativ, în cazul în care legea nu prevede procedura prealabilă. Termenul de 30 de zile specificat la alin. (1) este termen de prescripție. Prevederile Legii funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16.12.2016 indică că polițistul este funcționar public cu statut special.

Instanța de apel a reținut că litigiile individuale de muncă cu participarea funcționarilor publici și a persoanelor cu statut special nu trebuie să fie condiționate de efectuarea procedurii prealabile, la fel ca și orice litigiu individual de muncă. Pentru funcționarii publici și persoanele cu statut special termenul de adresare în instanța de judecată este de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ, în cazul în care legea nu dispune altfel (art. 17 din Legea contenciosului administrativ).

Prin cererea de chemare în judecată Vladimir Caramușca a solicitat repunerea în termen, ceea ce denotă asupra faptului că admite omiterea termenului de adresare în instanța de contencios administrativ. Deși, solicitarea de repunere în termen există, Vladimir Caramușca prin cererea de chemare în judecată a indicat motivele

care ar argumenta depășirea termenului de prescripție, dar instanța de apel le-a considerat neîntemeiate, ori necunoașterea legii nu-l îndreptățește pentru a fi repus în acest termen.

Împotriva deciziei instanței de apel, la data de 09 ianuarie 2020 Vladimir Caramușca a depus în adresa instanței de apel recurs nemotivat, iar la data de 09 martie 2020 a depus recursul motivat, înregistrat în Grefa Curții Supreme de Justiție. (f.d. 137, 147-151)

Prin recursul înaintat Vladimir Caramușca a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu restituirea acesteia în instanța de fond pentru o nouă rejudecare, invocând că instanța de apel a interpretat eronat legea, deoarece a respectat strict prevederile legale referitor la cererea prealabilă, aceasta fiind depusă la 24 ianuarie 2019, iar acțiunea în instanța de judecată cu respectarea termenului de 30 zile din data comunicării actului administrativ și din data primirii răspunsului la cererea prealabilă, cu comunicarea refuzului de soluționare a cererii, prin care s-a solicitat recunoașterea dreptului pretins, cu respectarea termenului general de 3 luni (cu emiterea actului administrativ a luat cunoștință la 27.12.2018, iar acțiunea a fost înregistrată la 27.03.2019, dar nu la 05 aprilie 2019) termen prevăzut de art. 355 al Codului muncii.

A menționat că în instanța de apel și-a concretizat capătul de cerere, prin care a refuzat la pretenția de repunere în termen a acțiunii, nefiind luat în considerație acest fapt de instanța de apel, neexaminând fondul cauzei, fiindu-i îngădit dreptul la un proces echitabil.

La 18 martie 2020 Inspectoratul General al Poliției a depus referință, solicitând de a considera recursul depus de către Vladimir Caramușca ca fiind inadmisibil.

Efectuând controlul judiciar al hotărârilor contestate prin prisma argumentelor expuse în recurs și în referință, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prin Legea nr.116 din data de 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova. În conformitate cu art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258, alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Astfel, din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale. Decizia instanței de apel a fost pronunțată după intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Legalitatea procedurilor, care au urmat după punerea în aplicare a Codului administrativ, se vor verifica prin prisma Codului administrativ și aici instanța de recurs cu referire la termenul de depunere a recursului reține că conform art. 245, alin. (1) din Codul administrativ recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen

mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Potrivit art. 245, alin. (2) din Codul administrativ motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 17 decembrie 2019.

Din materialele dosarului rezultă că instanța de apel a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei motivate, care la 11 februarie 2020 a fost recepționată de către Vladimir Caramușca. (f.d. 141)

Vladimir Caramușca în conformitate cu prevederile art. 245 alin. (1) din Codul administrativ a depus la instanța de apel, la 09 ianuarie 2020, cererea de recurs nemotivat, ulterior la 09 martie 2020 în instanța de recurs, recursul motivat. (f.d. 137, 147-151)

Astfel, instanța de recurs consideră că Vladimir Caramușca s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul în termenul prevăzut de lege.

Fiindcă fondul cauzei a fost examinat prin prisma Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 și prevederilor din Codul de procedură civilă, instanța la soluționarea recursului se va conduce tot de aceste prevederi.

Astfel, examinând temeiurile recursului depus de către Vladimir Caramușca în raport cu materialele cauzei de contencios administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că Vladimir Caramușca a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederile art. 432, alin. (1) din Codul de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau

aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Vladimir Caramușca, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Vladimir Caramușca, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Vladimir Caramușca, inadmisibil.

În conformitate cu art.193, art. 195, art. 230 și art. 258, alin. (3) din Codul administrativ, art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Vladimir Caramușca, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh